

Nr 434.

Av herr **Svärd m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med provisoriska bestämmelser om alkoholhalten i maltdrycker av andra klassen m. m.*

I proposition nr 130 har föreslagits förbud att tills vidare försälja eller till landet införa maltdrycker av andra klassen med en alkoholhalt överstigande 2,8 viktprocent. Förordningens giltighetstid har begränsats till den 1 oktober 1955, men avsikten är att förbudet skall gälla till dess 1944 års nykterhetskommittés förslag hunnit slutgiltigt prövas. Kommitténs betänkande har utsänts på remiss med föreskrift att yttrandena skall vara avgivna senast den 1 september innevarande år.

I nykterhetskommitténs betänkande om tillverkning och försäljning av maltdrycker har föreslagits, att den högsta alkoholhalten i maltdrycker av andra klassen skall sänkas från nuvarande lagfästa 3,2 till 2,8 viktprocent. Propositionen innebär sålunda, att nykterhetskommitténs förslag på denna punkt skulle utbrytas och redan nu göras till föremål för lagstiftning.

Ett sådant tillvägagångssätt överensstämmer knappast med den praxis, som eljest brukar iakttagas i frågor som befinner sig under utredning. Varken under den tid utredning pågår eller under remisstiden brukar några förslag framläggas inom det område, som utredningen och remissyttrandena omfattar. Vid 1944 års riksdag avslogs en motion om alkoholhalten i pilsnerdricka under hänvisning till den då av riksdagen begärda men ännu ej tillsatta utredningen (nykterhetskommittén). Samma skäl borde gälla även när som nu ett förslag framkommer under remisstiden. Utredningsförfarandet kan icke betraktas som avslutat, förrän remissinstanserna hunnit uttala sin mening om de i utredningen framlagda förslagen. Det måste förutsättas, att vid remissyttranden utarbetande en prövning sker av kommittéförslaget i dess helhet. Det kan då icke vara tillfredsställande, att denna prövning föregripes genom en låt vara provisorisk lagstiftning på en särskild punkt som har direkt samband med hela det av utredningen behandlade problemkomplexet.

Under senare år har till följd av frivilliga överenskommelser mellan nykterhetskommittén och bryggeriindustrien inbryggingsstyrkan begränsats i syfte att med av tillverkningssättet betingade toleransgränser hålla alkoholhalten i pilsnerdricka vid omkring 2,8 viktprocent. Dessa överenskommelser hade från början försörjningsmässig bakgrund och har sedan förlängts med hänsyn till utredningsarbetet. Det synes, heter det i propositionen, ur olika synpunkter olämpligt att, innan kommitténs förslag slutgiltigt prövas, ändra den nu faktiskt tillämpade alkoholgränsen. Risk skulle därigenom kunna uppkomma, att förutsättningarna för prövningen av kommitténs förslag på denna punkt bleve förskjutna. Tanke-

gången är icke övertygande. Det gäller först och främst endast ett återgående till den alkoholhalt som hela tiden varit lagligen medgiven. Dessutom torde väl den omständigheten, att under tiden intill ärendets slutliga avgörande en malt-dryck med något högre alkoholhalt än den av nykterhetskommittén rekommenderade finnes i marknaden, icke kunna påverka statsmakternas slutliga ståndpunktstagande. Den åberopade "risken" skulle ju endast kunna inträda under förutsättning att den starkare maltdrycken visade sig motsvara ett utbrett önskemål och att dess försäljning verkligen visade sig icke medföra några ogynnsamma verkningar. En sådan eventualitet torde icke ha avsetts vid propositionens avfattande. Över huvud taget kan det icke befaras, att lagförslagets bedömande äventyras av att nu gällande bestämmelser om gränserna mellan maltdrycker av olika klasser bibehålles till dess propositionen efter remisstidens utgång hunnit prövas av regering och riksdag.

Med åberopande av vad här ovan anförts hemställer vi,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 130 måtte av riksdagen avslås.

Stockholm den 9 april 1953.

G. Svärd.

Tage Magnusson.

Hugo Osvald.
